

Tehnici de programare

Metoda backtracking

ovidiu.banias@upt.ro

Utiliatate. Exemplificare

Se dorește spargerea unui cifru (parolă) format din 4 cifre. Se presupune că există o funcție care primește ca parametru o combinație de 4 cifre și returnează 0 (combinație incorectă) sau 1 (combinație corectă).

Backtracking. Introducere

Backtracking = "to go back to an earlier point in a sequence"Utilitate - rezolvarea problemelor cu următoarele proprietăți:

O soluție are forma unui vector

$$S_v = x_1, x_2, ..., x_n / x_1 \in A_1, x_2 \in A_2, ..., x_n \in A_n, v = \overline{1, ...}$$

Mulțimile $A_1,A_2,...,A_n$ sunt finite având elemente aflate într-o relație de ordine bine stabilită

Se caută soluția/soluțiile valide în spațiul tuturor soluțiilor Nu există altă rezolvare cu timp de rulare mai rapid

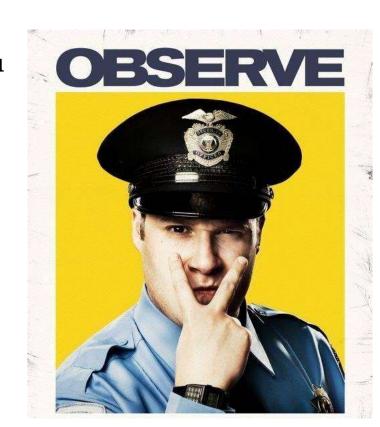
Backtracking. Observații

Mulțimile $A_i / i = 1, n$ pot fi identice

$$x_i / i = 1, n$$
 pot fi și vectori

Numărul de elemente ale soluției S poate fi sau nu cunoscut; depinde de fiecare problemă

Dacă se caută o singură soluție, algoritmul se oprește forțat pentru a economisi timp

Backtracking. Analiza complexității

Produs cartezian: Se dorește spargerea unui cifru format din 4 cifre. Se presupune că există o funcție care primește ca parametru o combinație de 4 cifre și returnează 0 (combinație incorectă) sau 1 (combinație corectă).

$$S_{v} = x_{1}, x_{2}, ..., x_{n} / x_{1} \in A_{1}, x_{2} \in A_{2}, ..., x_{n} \in A_{n}, v = \overline{1, ...}$$

$$n = 4, A = A_{i} / i = \overline{1, n} \Rightarrow S_{v} = x_{1}x_{2}x_{3}x_{4} / x_{j} \in \{0..9\}, j = \overline{1,4}$$

Generând produsul cartezian $S_v = A \times A \times A \times A$ se baleiază spațiul tuturor soluțiilor:

$$S_1 = (0,0,0,0) S_2 = (0,0,0,1) S_3 = (0,0,0,2) \dots$$

 $S_{10} = (0,0,0,9) \dots S_{100} = (0,0,9,9) \dots$

Rezolvare: adunare cu 1 în baza 10

Backtracking. Analiza complexității

Permutări: Se dorește generarea tuturor permutărilor de 4 elemente.

$$n = 4, A = A_i / i = \overline{1, n} \Rightarrow S_v = x_1 x_2 x_3 x_4 / x_j \in \{1..4\}, j = \overline{1,4}$$

Se poate folosi produsul cartezian

$$S_1 = (1,1,1,1) S_2 = (1,1,1,2) S_3 = (1,1,1,3) S_4 = (1,1,1,4)$$

 $S_5 = (1,1,2,1) S_6 = (1,1,2,2) S_7 = (1,1,2,3) \dots$

Câte soluții posibile? Câte valide?

Backtracking. Cu alte cuvinte

- (Backtracking == Brute-force) ?
- Se generează toți candidații parțiali la "titlul" de soluție
- Candidații la soluție se construiesc pe vectori unidimensionali/bidimensionali
- Generarea candidațiilor se face în paşi succesivi (înainte şi inapoi)
- După fiecare pas se poate face o validare pentru reducerea numărului căutărilor în spațiul soluțiilor
- Când s-a ajuns la o anumită dimensiune a vectorului, se verifică dacă candidatul parțial (vectorul) este sau nu o soluție
- Se alege soluția/soluțiile din candidații parțiali după criterii impuse de problemă

Generare permutări mulțime de 4 elemente.

proiectare algoritm generare permutări pornind de la un exemplu

Pas 1: Se utilizează un vector v cu 4 elemente.

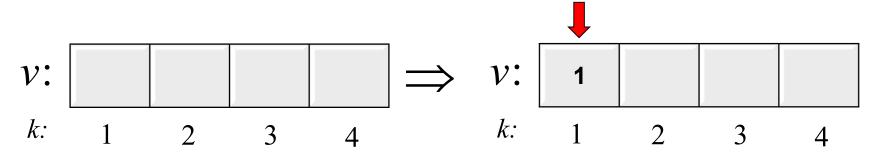
v[i] : elementul de pe poziția i din permutare

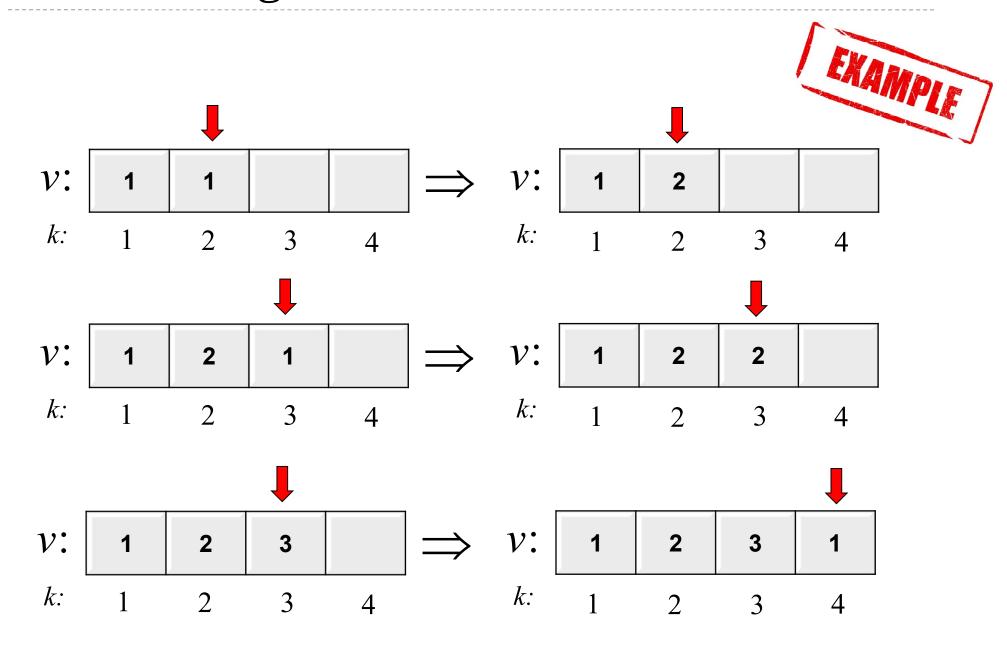
ν:	3	1	2	4
index:	1	2	3	4

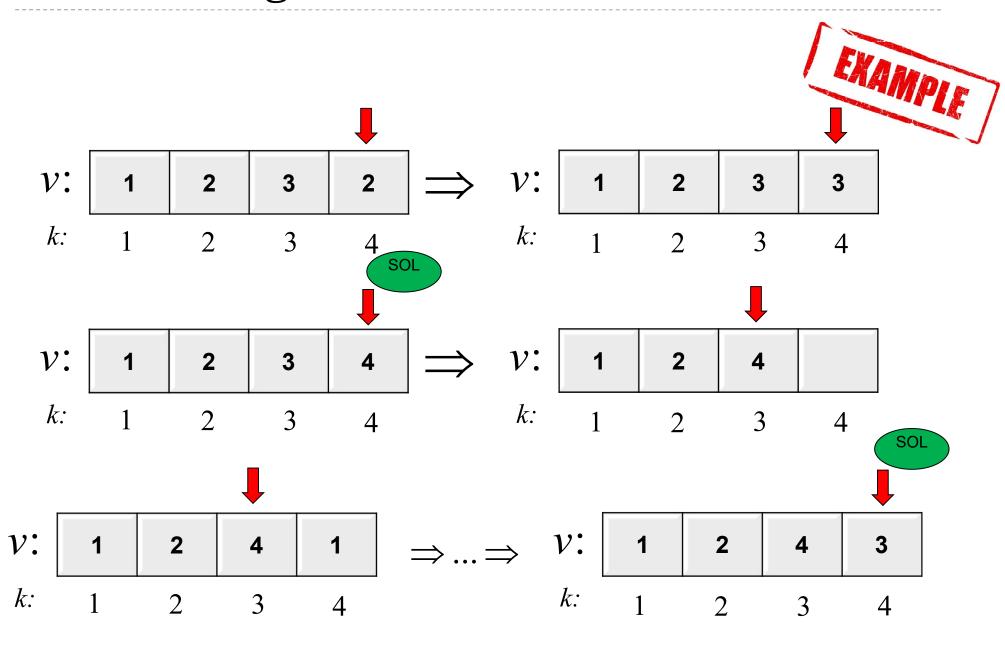
 \triangleright v[3]=2 \rightarrow elementul de pe poziția 3 din permutare este 2

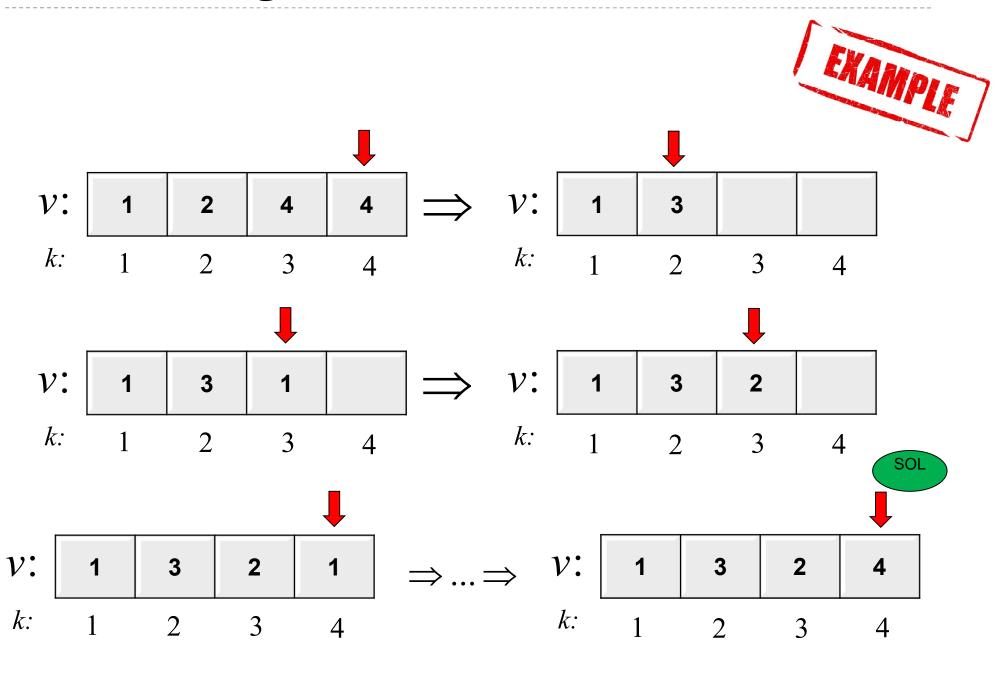
Pas 2: Se completeză vectorul **v** de la stânga la dreapta cu valori **succesive** de la **1** la **n**.

- dacă s-a ajuns cu completarea până la un index k şi nu există duplicate până la indexul respectiv, se continuă completarea cu indexul k+1 (k<n).</p>
- dacă s-a ajuns cu completarea până la un index k şi nu se mai poate completa (s-a ajuns la valoarea n) şi există duplicate până la indexul respectiv, se continuă completarea cu indexul k-1(k>0).

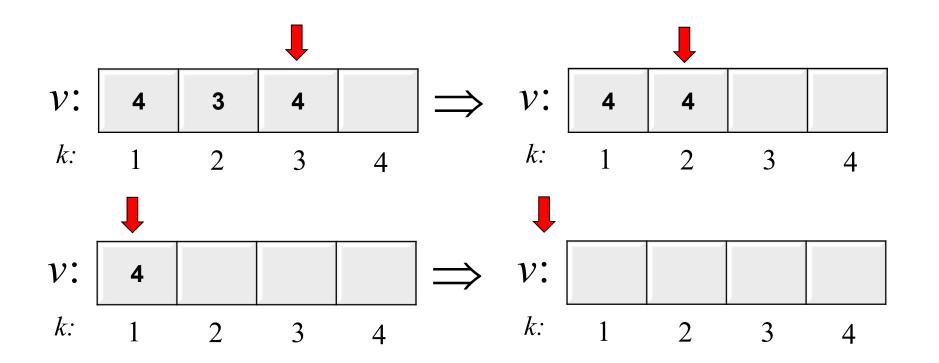

Pas 3: Se aleg soluțiile dintre candidați. Condiția este ca toate elementele vectorului să fie completate și diferite între ele.

Pas 4: Se repetă algoritmul până când nu se mai îndeplineşte condiția: indexul **k** al vectorului >0 (stiva este goală).

Backtracking. Preambul implementare

- Pentru generarea tuturor soluțiilor se folosește o structură de date de tip stivă, **v**. Vârful stivei se notează cu **k**
- Algoritmul ciclează, adăugând/modificând/ştergând valori din vârful stivei
 - inițializează valoare element din vârful stivei funcția **Init(k)**
 - modificare valoare element din vârful stivei funcția Successor(k)
 - validarea elementului din vârful stivei funcția Valid(k)
 - dacă elementul din vârful stivei este valid, putem avea un cantidat la soluție
 - funcția **Solution(k)**, iar în caz favorabil, afișare **Print(k)**
 - 3 variante de poziționare în stivă :
 - Nu se modifică poziția k rămâne neschimbat
 - Se urmăreşte adăugarea unui nou element în stivă k++
 - Se coboară o poziție în stivă pentru că elementul curent din vârf nu mai satisface condițiile problemei- k--

Funcția *Init*

Funcția **Succesor**

- Face următorul pas în căutarea candidatului în spațiul tuturor soluțiilor numai dacă condițiile problemei o permit în cazul de față : valoarea curentă din vârful stivei este mai mică decât numarul maxim posibil n
- Returnează 1 sau 0 dacă s-a incrementat sau nu valoarea din vârful stivei

Funcția **Valid**

- Se apelează doar în cazul în care funcția Successor a returnat valoarea 1
- Verifică dacă valoarea curentă din vârful stivei (valoarea setată de către funcția Successor) respectă condițiile problemei în cazul de față : elementele din stivă să fie diferite între ele

Funcțiile **Solution** și **Print**

```
int Solution(k) {
    return (k==n);
}

void Print() {
    printf("%d : ",++m);
    for (i=1;i<=n;i++)
        printf("%d ",v[i]);

    printf("\n");
}</pre>
```

- Verifică condiția impusă de problemă ca valorile actuale din stivă (candidatul la soluție) să reprezinte o soluție, în cazul de față : să fie completate n elemente din stivă
- Validările intermediare asupra elementelor vectorului au fost făcute cu ajutorul funcției Valid.
- Se afişează elementele stivei (vectorul v)

Rutina standard

```
void Back(int n) {
   k=1; Init(k);
   while (k>0) { // cât timp stiva nu e vidă
        isS=0; isV=0;
        if (k<=n) // nu face sens depășirea nivelului n în stivă
                // repetă cât timp...
            do{
                isS=Succesor(k);
                if (isS) isV=Valid(k);
            } while (isS && !isV); // ...există succesor dar nu este valid
        if (isS) //este succesor si este valid
            if (Solution(k)) // verifică candidatul la soluție
                Print(); // afisează soluția
            else { // dacă nu este soluție
                k++; Init(k); // creste vârful stivei și inițializează
        else // nu există succesor pt. valoarea curentă din stivă
            k--; // -> se coboară o poziție în stivă
```

Backtracking. Observații

- rutina standard de backtracking este de multe ori identică pt. 2 probleme diferite
- funcțiile Init/Successor/Valid/Solution/Print diferă în funcție de problemă
- codul poate fi restrâns, renunțând la cele 4 funcții
- ▶ lucrul iterativ cu stiva → backtracking iterativ
- rutina standard poate fi implementată şi recursiv → backtracking recursiv (mai uşor de implementat şi urmărit, necesită memorie suplimentară în Stivă)

Backtracking. Exerciții

- Permutări
- Aranjamente
- Combinări
- Problema reginelor